

Megillat Esther & its Connection to Purim

I) INTRODUCTION: ESTHER & ITS PLACE IN תנ"ך

The Rabbis taught: Forty-eight prophets and seven prophetesses prophesied for Israel. None of them took from or added anything to the Law, except the reading of the scroll of Esther. What did they teach [to justify this addition]? R. Hiya b. Abin said in the name of R. Joshua b. Karha: since we sing song of thanksgiving to mark the occasion of going from slavery to freedom, going from a decree of death to living on – is that not more of a reason to sing songs of thanksgiving?

Esther sent to the Wise Men saying, Write an account of me for posterity. They sent back answer, Have I not written for thee three times – three times and not four? [And they refused] until they found a verse written in the Torah, Write this a memorial in a book, [which they expounded as follows]: 'Write this', namely, what is written here and in Deuteronomy; 'for a memorial', namely, what is written in the Prophets; 'in a book', namely, what is written in the Megillah.

All books of the Prophets (ne'vi'im) and all books of the Writings (ke'tuvim) will eventually become nullified in the days of the Messiah except for the Book of Esther which will remain along with the Five Books of Moses and the laws of the Oral Torah which shall eternally remain. And even though the memory of all sorrow is destined to be forgotten, the days of Purim will never be forgotten as it is written – "and that these days of Purim should not fail from among the Jews, nor the memory of them perish from their descendants."

20 Mordecai wrote these things down and sent letters to all the Jews in all the provinces, both near and far, of King Ahasuerus. 21 He made it a rule that Jews keep the fourteenth and fifteenth days of the month of Adar as special days each and every year. 22 They are the days on which the Jews finally put to rest the troubles with their enemies. The month is the one when everything turned around for them from sadness to joy, and from sad, loud crying to a holiday. They are to make them days of feasts and joyous events, days to send food gifts to each other and money gifts to the poor. 23 The Jews agreed to continue what they had already begun to do—just what Mordecai had written to them. 24 Indeed, Haman, Hammedatha the Agagite's son, the enemy of all the Jews, had planned to destroy the Jews. He had servants throw pur (that is, the dice) to find the best month and day to trouble greatly and destroy them. 25 But when Esther came before the king, his written order said: The wicked plan that Haman made against the Jews should turn back on him instead. So they impaled him and his sons on pointed poles. 26 That is why people call these days Purim, by using the ancient word pur. It all fit with what this letter said, with what they saw happen, and with what they themselves went through. 27 The Jews agreed that they, their children, grandchildren, and great-grandchildren, as well as

(1) תלמוד בבלי – מסכת מגילה (יד).
תנו רבנן: ארבעים ושמנה נביאים ושבע נביאות נתנבאו להם לישראל, ולא פחתו ולא הויתרו על מה שכתוב בתורה, חוץ ממקרא מגילה. מאי דרוש? אמר רבי חייא בר אבין אמר רבי יהושע בן קרחה: ומה מעבדות לחירות אמרינן שירה - מפיתה לחיים לא כל שכן?

(2) תלמוד בבלי – מסכת מגילה (ז).
שלחה להם אסתר לחכמים: כתבוני לדורות. שלחו לה: הלא כתבתי לך שלישים, שלישים ולא רבעים. עד שמצאו לו מקרא כתוב בתורה "כתב זאת זכרון בספר", "כתב זאת" - מה שכתוב כאן ובמשנה תורה, "זכרון" - מה שכתוב בנביאים, "בספר" - מה שכתוב במגילה.

(3) רמב"ם – הל' מגילה וחנוכה (ב:יח).
כל ספרי הנביאים וכל הכתובים עתידין ליבטל לימות המשיח חוץ ממגילת אסתר הרי היא קיימת פחמשה חומשי תורה וכהלכות של תורה שבעל פה שאינו בטליו לעולם, ואף על פי שכל זכרון הצרות יבטל...ימי הפורים לא יבטלו שגאמר [אסתר ט'] "ימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם"

(4) מגילת אסתר (פרק ט').
(א) ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים: (כא) לקיים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה: (כב) פקמים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מינון לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשולח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: (כג) וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם: (כד) כי המן בן המדנת האגגי צרר על היהודים חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא הגורל להקם ולאבדם: (כה) ובבאה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ: (כו) על פן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על פן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על פכה ומה הגיע אליהם: (כז) קימו וקבל וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים

all non-Jews who become Jews, should always keep these two days. They agreed to follow the written rules—and at the proper time too—every year. 28 So forever every family, province, and town remembers to keep these days. These days of Purim won't die out among the Jews. They will remember to keep them forever.

עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה: (כח) והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם: ט

II) MEGILLAT ESTHER

(5 מגילת אסתר (פרק א')

1 This is what happened during the time of Ahasuerus, the Ahasuerus who ruled over 127 provinces stretching from India to Cush; 2 At that time King Ahasuerus reigned from his royal throne in the citadel of Susa, 3 and in the third year of his reign he gave a banquet for all his nobles and officials. The military leaders of Persia and Media, the princes, and the nobles of the provinces were present. 4 For a full 180 days he displayed the vast wealth of his kingdom and the splendor and glory of his majesty. 5 When these days were over, the king gave a banquet, lasting seven days, in the enclosed garden of the king's palace, for all the people from the least to the greatest who were in the citadel of Susa. 6 The garden had hangings of white and blue linen, fastened with cords of white linen and purple material to silver rings on marble pillars. There were couches of gold and silver on a mosaic pavement of porphyry, marble, mother-of-pearl and other costly stones. 7 Wine was served in goblets of gold, each one different from the other, and the royal wine was abundant, in keeping with the king's liberality. 8 By the king's command each guest was allowed to drink with no restrictions, for the king instructed all the wine stewards to serve each man what he wished. 9 Queen Vashti also gave a banquet for the women in the royal palace of King Ahasuerus. 10 On the seventh day, when King Ahasuerus was in high spirits from wine, he commanded the seven eunuchs who served him—Mehuman, Biztha, Harbona, Bigtha, Abagtha, Zethar and Karkas— 11 to bring before him Queen Vashti, wearing her royal crown, in order to display her beauty to the people and nobles, for she was lovely to look at. 12 But when the attendants delivered the king's command, Queen Vashti refused to come. Then the king became furious and burned with anger. 13 Since it was customary for the king to consult experts in matters of law and justice, he spoke with the wise men who understood the times 14 and were closest to the king—Karshena, Shethar, Admatha, Tarshish, Meres, Marsena and Memukan, the seven nobles of Persia and Media who had special access to the king and were highest in the kingdom. 15 "According to law, what must be done to Queen Vashti?" he asked. "She has not obeyed the command of King Ahasuerus that the eunuchs have taken to her." 16 Then Memukan replied in the presence of the king and the nobles, "Queen Vashti has done wrong, not only against the king but also against all the nobles and the peoples of all the provinces of King Ahasuerus. 17 For the queen's conduct will become known to all the women, and so they will despise their husbands and say, 'King Ahasuerus commanded Queen Vashti to be brought before him, but she would not come.' 18 This very day the Persian and Median women of the nobility who have heard about the queen's conduct will respond to all the king's nobles in the same way. There will be no end of disrespect and discord. 19 "Therefore, if it pleases the king, let him issue a royal decree and let it be written in the laws of Persia and Media, which cannot be repealed, that Vashti is never again to enter the presence of King Ahasuerus. Also let the king give her royal position to someone else who is better than she. 20 Then when the king's edict is proclaimed throughout all his vast realm, all the women will respect their husbands, from the least to the greatest." 21 The king and his nobles were pleased with this advice, so the king did as Memukan proposed. 22 He sent dispatches to all parts of the kingdom, to each province in its own script and to each people in their own language, proclaiming that every man should be ruler over his own household, using his native tongue.

(א) ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: (ב) בימים ההם קשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: (ג) בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס וימדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו: (ד) בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: (ה) ובמלואת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתו המלך: (ו) חור כרפס ותכלת אחוה בחבלי בוץ וארגמן על גילי קסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת: (ז) והשקות בכלי זהב וכלים מפלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך: (ח) והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש: (ט) גם ושתה המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: ס (י) ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בנתא חרבונא בנתא ואבגתא זתר וכרפס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש: (יא) להביא את ושתה המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא: (יב) ותמאן המלכה ושתה לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקלף המלך מאד וחתמו בערה בו: (יג) ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודיו: (יד) והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרסןא ממוכן שבעת שרי פרס וימדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות: (טו) כדת מה לעשות במלכה ושתה על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים: ס (טז) ויאמר מומכן ממוכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עתה ושתה המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש: (יז) כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתה המלכה לפני ולא באה: (יח) והיום הזה תאמרנה שרות פרס וימדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בגיון וקצף: (יט) אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדת פרס וימדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתה לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: (כ) ונשמע פתגם המלך אשר נעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן: (כא) וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן: (כב) וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר בבית ומדבר כלשון עמו: פ